

heldigt. Jeg for mit Vedkommende frygter noget for denne Oprettelse af en helt ny Institution; et saadant Vejraad vil sikkert meget hurtigt blive til et meget omfattende Departement, der vil blive Brug for Departementschefer, Kontorchefer, Assisterter og tekniske Medhjælpere, kort sagt, det vil blive et meget stort Maskineri. Jeg tror, det er farligt at gaa bort fra den udmærkede sunde Basis, hvorpaa hele vort Vejvæsen hviler, nemlig den kommunale Basis. Jeg tror, det vil være farligt at stikke et Raad ind, som skal have en vis Overhøjhed over alt Vejvæsen her i Landet. Jeg tror, man staar sig bedst ved at lade Overvejsinspektøren beholde den beskedne Stilling, han nu beklæder, men at man skal være meget varsom med at lægge en saa forøget Myndighed i hans Haand, som der vilde blive lagt gennem hans Virksomhed i et saadant Vejraad. Men jeg ved, at der er andre Opfattelser i denne Sag; der er dem, der mener, at det er udmærket at gaa til denne stykkevisse Forbedring omkring i Landet gennem Vejraadets høje Beslutninger.

Jeg maa sige, at jeg tror, dette rummer en Fare, jeg vilde i alt Fald for mit personlige Vedkommende — det er ikke paa mit Partil Vegne, jeg taler her — fraraade, at man gaar til det. Derimod vilde jeg mene, at det heldigste og formaalstjenligste vil være at blive ved den nuværende Fordelingsmaade og lade Amter og Kommuner selv om at vedligeholde deres Veje. Jeg føler mig forvisset om, at de vil gøre det i samme gode Udstrækning som hidtil forud for de Aar, da Lastautomobilerne har forarsaget den enorme Ødelæggelse af vore Veje. Faar vi indskrænket Kørehastigheden for disse Køretøjer, kommer vi igen ind i sunde Tilstande for Vejenes Vedkommende, skal det nok vise sig, at vore Amts- og Sognekommuner vil selv vide at holde deres Veje i samme mønsterværdige Orden som forhen. Jeg tror, at der indenfor de forskellige Amter og Kommuner vilde blive evig Strid og Kævl og Misundelse over dette Vejraads Handlemaade. Jeg tror derfor, man skal søge at komme bort fra det og holde sig paa de gamle Baner. Men selvfølgelig maa Staten give Afkald paa de 5 pCt., som den efter min Opfattelse ganske uretmæssigt har faaet i en Række Aar, thi Staten har ikke haft den ringeste Udgift ved denne Automobillov. Hvorfor den saa skulde have 5 pCt. af den Afgift, Automobilene betaler, har altid været mig en Gaade og er det endnu. Men jeg føler mig ogsaa forvisset om, at Staten er villig til at give Afkald derpaa, og disse 5 pCt. maa da retteligt tilkomme

Amtskommunerne til Løsning af de forskellige Opgaver, de har paa dette Omraade.

Endelig skal jeg kort omtale de Ændringer, der er foreslaaede til § 36. Dem hilser vi med Tilfredshed, idet vi finder det overordentlig heldigt, at der fastslaaes bestemte Summer for den Afgift, et udenlandsk Automobil skal give for at faa Lov til at køre paa vore Veje. De Bestemmelser, der her er truffene, finder jeg i det hele fyldestgørende.

Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg tilsiger mit Partis Støtte til et Arbejde for Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag, en Revision af vor Billov, saaledes at denne kan blive af den Art, at den skaber større Sikkerhed end i Øjeblikket for, at vore Veje ikke bliver misbrugt, men ved Siden deraf træffer saadanne Bestemmelser, at man paa ingen Maade kan faa heftet det paa sig, at man har været molboagtig og villet dæmme op for en sund Udvikling, som Automobiltrafikken maa anses for at være.

Henningsen: Det er ret naturligt, at en Lov som Automobilloven af 20. Marts 1918 efter at have været brugt i et Par Aar trænger til en ret gennemgribende Revision. Vi staar, hvad Bilkørselen angaar paa et nyt Omraade, og i den Tid, der er gaaet siden 1918, er der sket en kolossal Udvikling af hele vor Bilkørsel. Jeg skal ikke som den ærede foregaaende Ordfører gennemgaa Lovforslagets enkelte Paragraffer, men holde mig til nogle Hovedpunkter. Foruden de rent praktiske Ændringer, som Erfaringen har vist, det er rigtigt at gennemføre, bør man ved en saadan Revision tillige tage Sigte paa at gennemføre Forbedringer paa en Del Omraader. Jeg skal nævne 4 Omraader, hvor jeg mener, det er rigtigt at tilstræbe en væsentlig Forbedring af det bestaaende. Jeg tænker her paa en Formindskelse af Faren ikke alene for Bilisterne, men ogsaa for andre vejfarende, en Formindskelse af Slitagen og Ødelæggelsen af vore Veje, en mere retfærdig og rational Fordeling af Automobilskatterne og en bedre Anvendelse af det Beløb, der kommer ind gennem disse. Det foreliggende Lovforslag tager ogsaa Sigte paa at forbedre Forholdene paa disse 4 Omraader; men efter min Mening er det ikke over hele Linien lykkedes i tilstrækkelig Grad.

Med Hensyn til Formindskelsen af Faren baade for Bilisterne og for andre vejfarende findes Bestemmelserne, der tager Sigte derpaa, dels i § 4, dels